

3. पाकै n. nom. abstr. von 1. पाक gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122.
 पाककृत्त m. = कृत्तपाकफल ÇABDAK. im ÇKDr. Auch पाककृत्तफल m. ÇABDAM. ebend.
 पाकज (2. पाक + ज) 1) adj. durch Kochen, Backen hervorgebracht: त्रुपादिचतुष्टयं पृथिव्यां पाकजमनित्यं च । अन्यत्रापाकजं नित्यमनित्यं च TARKAS. 14. °रूप Schol. zu Kap. 1, 19. Davon nom. abstr. °त्व n. Bāḥ-shāp. 104. — 2) n. a) durch Sieden gewonnenes Salz, = काचलवणा. — b) Verdauungsbeschwerden (परिणामप्रूल) RĪGĀN. im ÇKDr.
 पाकत्रै (von 1. पाक) adv. redlich, ohne Falsch: पाकत्रा स्थन देवा कृत्सु ज्ञानीय मर्त्यम् RV. 8,18,15. in Einfall: पत्पाकत्रा मनसा दीनदन्ता न युक्तस्य मन्वते मर्त्यासः 10,2,5.
 पाकहूर्वा (1. पाक + हूर्) f. eine best. Pflanze: कियाम्ब्वत्र रोक्तु पाकहूर्वा व्यल्कशा RV. 10,16,13. AV. v. 1.
 पाकद्रुम BHARTṢ. 1,79 falsche Lesart; s. Spr. पदेतत्पूर्णेन्द्रु.
 पाकद्विप् m. der Feind des Daitja Pāka, Bein. Indra's H. 174, Sch.
 पाकपात्र (2. पाक + पात्र) n. Kochgeschirr TRIK. 3,3,457.
 पाकपुटी (2. पाक + पु) f. Töpferwerkstatt, Töpferei H. 999.
 पाकफल m. = कृत्तपाकफल ÇABDAK. im ÇKDr.
 पाकभाण्ड (2. पाक + भा) n. Kochgeschirr ÇUDDHIT. im ÇKDr.
 पाकमतस्य (पाक + म) m. 1) ein best. Fisch. Suçr. 1,206, 17. — 2) ein best. Fischgericht ÇABDAK. im ÇKDr. — 3) ein best. giftiges Insect Suçr. 2,288,3.
 पाकयज्ञ (1. पाक + यज्ञ) m. 1) ein schlechtes, einfaches Opfer, häusliches Opfer; so heißen nach ĀPASTAMBA: Aupāsanaḥoma, Vaiçvadeva, Pārvaṇa, Aṣṭakā, Çrāddha, Sarpabali, Īçānabali; nach BAUDHĀJANA: Huta, Prahuta, Āhuta, Çūlagava, Baliharāṇa, Pratyavarohāṇa, Aṣṭakāḥoma, Comm. zu TS. 1,7,4,1; nach GAUTAMA: Aṣṭakā, Pārvaṇa, Çrāddha, Çrāvaṇi, Āgrahāṇi, Kāitri, Āçvajugī, Schol. zu KĀTJ. Ça. 34,8. M. MÜLLER in Z. d. d. m. G. IX, LXXIII. Eine Dreitheilung giebt Āçv. GRHJ. 1,1: त्रयः पाकयज्ञा कृता ऋषी ह्ययमाना घनमौ प्रकृता ब्राह्मणभोजने ब्रह्मणि कृताः; vier Arten nach M. 2,86 (वैश्वदेवकोमबलिकर्मनित्यभ्राद्वातिथिभोजनात्मकाः KULL.). पाकयज्ञान्समासाद्यैकास्यानैकवर्षिषः । एकस्विष्टकृतः कुर्यान्नानापि सति दैवते Āçv. GRHJ. 1,3,10. TS. 1,7,4,1. 6,2,5,3. AIT. Br. 3,40. पाकयज्ञा इत्याचक्षत एकामौ यज्ञान् LĪTJ. 4,9,2. KAUC. 6,45. ÇAT. BU. 1,4,2,10, 8,4,7, 2,3,4,21. KĀTJ. Ça. 6,10,29. PĀR. GRHJ. 1,4,3,12. ÇĀṆKE. GRHJ. 1,1,10. M. 2,148. 11,118. MBH. 3,1132. 14147. 12,2437. VP. 292. BṛĀG. P. 6,19,21. BBAVIṢJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,6,6. Vgl. M. MÜLLER, SL. 203. — 2) N. pr. eines Mannes: इति ह स्माह पाकयज्ञ रेडः GOBH. 1,9,16.
 पाकयज्ञिक adj. auf den Pāka-jāgña bezüglich n. s. w. P. 4,3,68, Sch. 2,85. Vārt. 1, Schol.
 पाकयज्ञिय adj. dass.: इडा ÇAT. Br. 1,7,4,19. 8,4,16. 43. सर्वपाकयज्ञियं तत्रम् KAUC. 137.
 पाकरञ्जन (पाक + र) n. das Blatt der *Lawrus Cassia* ÇABDAK. im ÇKDr.
 पाकरञ्जिष्य (पाक + रञ्जि + ष्य) m. N. pr. eines Autors, wie es scheint, über *Kochkunst* (पाक) ÇKDr. im Suppl. u. परिषेकः; und °वेषिका.
 पाकल (von 2. पाक) 1) adj. zum Eitern bringend ÇKDr. WILS. — 2)

m. a) Fieber beim Elefanten TRIK. 2,8,40. H. an. 3,663. MED. I. 108. — b) Feuer. — c) Wind. — d) = बोधनद्रव्य (es ist wohl राधनद्रव्य gemeint) Viçva im ÇKDr. Die letzten drei Bedeutungen werden von andern Lexicographen dem Worte पाचल zugetheilt. — 3) f. घा = पल्लः ÇĀNT. 1,2, Sch. — 4) f. ई Cucumis utilisissimus Roxb. ÇABDAM. im ÇKDr. — 5) n. *Costus speciosus* (कुष्ठ) AK. 2,4,4,14. H. an. MED. RATNAM. 128.
 पाकलि f. eine best. Pflanze RATNAM. im ÇKDr. = रोक्लिणी nach Einigen ebend.
 पाकवत् (von 1. पाक) adv. redlich: यथा देवान्प्रतिभूयैम पाकवत् RV. 10,100,3.
 पाकशंसै (1. पाक + शंस) adj. redlich gestinnt: ये पाकशंसं विहरन्त एवैः RV. 7,104,9.
 पाकशाला (2. पाक + शाला) f. Küche GĀTĪDH. im ÇKDr. DHŪRTAS. 81,5.
 पाकशासन (1. पाक + शा) m. der Züchtiger des Daitja Pāka (urspr. wohl Unterweiser der Einfältigen; vgl. प्र पाकं शास्सि RV. 1,31,14), Bein. Indra's AK. 1,1,4,36. H. 174, Sch. HALĀJ. 1,54. INDR. 1,14. MBH. 1,8279. 13,271. R. 1,60,16. R. GOBH. 1,27,22. 4,43,40. KUMĀRAS. 2,63. VIKR. 89,1. BṛĀG. P. 8,11,2.
 पाकशासनि (patron. vom vorherg.) m. Bein. Gājanta's AK. 1,1,4,41. Verz. d. Oxf. H. 191, a, Çl. 72. Bein. Argūna's MBH. 1,5386. 8280. 4,1388. 7,1263. 16,238.
 पाकशुक्ता (2. पाक + शु) f. Kreide H. 1037. ÇABDAK. im ÇKDr.
 पाकसंस्था (पाक + सं) f. = पाकयज्ञ GAUTAMA beim Schol. zu KĀTJ. Ça. 34,9.
 पाकसुत्वन (1. पाक + सु) adj. schlicht —, aufrichtig den Soma spendend: पिबामि पाकसुत्वेन ऽपि धीरेमचाकशम् RV. 10,86,19.
 पाकस्थान (2. पाक + स्थान) n. Küche AK. 2,9,27. H. 998. HALĀJ. 2,140. कुलालस्य Töpferofen TRIK. 3,3,247.
 पाकस्थामन् (1. पाक + स्था) m. N. pr. eines Mannes RV. 8,3,21,24.
 पाकहृत्तर (1. पाक + हृ) m. der Töchter des Daitja Pāka, Bein. Indra's R. 3,29,27.
 पाकागार (2. पाक + गार oder घा) Küche KULL. zu M. 3,224.
 पाकातीसार (2. पाक + घती) m. chronische Dysenterie (s. घामातीसार) WISN 335. fgg.
 पाकायर्न von पाक gaṇa पत्तादि zu P. 4,2,80.
 पाकारि m. = शेतकाश्चन n. RATNAM. im ÇKDr. Wohl 2. पाक + घरि Feind der Verdauung.
 पाकारु (पाक + घरु) m. eine best. Krankheit VS. 12,97.
 पाकिन् (von 1. पच् oder पाक) adj. am Ende eines comp. reisend; verdaut werdend; s. घ°, कटु° (auch Suçr. 1,173,11) unter कटुपाक, तिप्र°, गर्भ°, चिर°, ताम्र°, लघु°.
 पाकिम (von 2. पाक) adj. durch Kochen, Eindampfen gewonnen TRIK. 3,1,20. तार oder लवण Suçr. 1,227,10. 16. 2,116,6. घट durch Brennen erhalten VOP. 7,75.
 पाकिर्मन् m. nom. abstr. von 1. पाक gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122.
 पाकु (von 1. पच् in हरे° und फले° gaṇa न्यङ्कादि zu P. 7,3,53.
 पाकुक् (wie eben) UṆDIS. 2,80. m. *Koch Uóóval*.
 1. पाक्य (wie eben) Schol. zu P. 3,1,124 und 7,3,52. VOP. 26,8. 1) adj.